

N:o 211.

Af Herr **P. Johnsson:** *Om upphäfvande af den Lunds domkyrka förbehållna lösningsrätt vid försäljning af skatte-domkyrkohemman utom börd, m. m.*

Sedan bördsrätten i allmänhet blifvit afskaffad, och detta till allmän belåtenhet så väl med afseende på trygghet vid handel om fastigheter, som till undvikande af de derom förut föranledda mångfaldiga rättegångar, qvarstår dock ännu ett dylikt lagstadgande, med thy åtföljande olägenheter med afseende på skatte-domkyrkohemmanen inom Malmöhus och Christianstads län, i det att Kongl. Brefvet den 13 April 1766, som påbjöd, att de Lunds domkyrka anslagna hemman finge skatteköpas, med för domkyrkan förbehållen rätt, att, då hemmanen såldes utom börd, dem lösa mot gäldandet af köpeskillingen, och om kyrkan ej ville begagna lösningsrätten, har köparen att till kyrkan erlægga en afgift, beräknad efter vissa procent af köpesumman eller så kallad erkänsla förlösningsrätt ens afträdande, hvarom med kyrkans målsmän kunde träffas öfverenskommelse; denna afgift har sedermera vid uppkommen tvist i särskildt fall Kongl. Maj:t i nådigt Bref den 26 Oktober 1827 bestämt till högst en procent af köpeskillingen, följaktligen fordrar också kyrkans målsmän vid hvarje tillfälle, då de icke finna med kyrkans fördel att lösa hemmanet, denna högsta afgift. Att denna sålunda vilkorliga lösningsrätt med afseende på ifrågavarande hemman icke står tillsammans med önskvärd trygghet vid handel derom, utan innebär ovisshet om beståndandet af ombandlade eganderätten och sålunda åstadkommer tvekan att härom inlåta sig, är tydligt; i de flesta fall har köparen vid tillträdet af dylikt hemman icke kunnat förskaffa sig visshet om, huruvida domkyrkan finner det med sin fördel förenligt att gagna lösningsrätten och således, innan frågan derom är afgjord, icke med säkerhet kan vidtaga några om än så nödiga förbättringar vid det köpta hemmanet; dessa olägenheter framstå i synnerhet, då sådana hemman exekutivt försäljas, då köpeskillingen antin-

gen genast vid auktionstillfället eller inom den korta tiden af fjorton dagar der-
 efter skall erläggas, hvaremot domkyrkan först efter flera månaders förlopp har
 sig förbehållet att afgifva yttrande med afseende på den henne förbehållna lös-
 ningsrätten.

Att för den kyrkan tillkommande afgift i de fall, då det icke anses med
 hennes fördel att begagna lösningsrätten, enligt mitt förmenande, icke allenast saknas
 giltig rättsgrund, utan att den är, jemnförelsevis med hennes öfriga inkomster, en ren
 obetydlighet, tror jag mig med visshet veta, ehuru jag icke är i tillfälle att med
 officiela uppgifter på siffran detta kunna bestämma.

Med anledning af hvad jag här ofvan anført, vågar jag vördsammast föreslå:
 att Riksdagen för sin del ville besluta upphäfvande af den
 Lunds domkyrka förbehållna lösningsrätt vid försäljning af
 skatte-domkyrkohegman utom börd, samt jemväl den derunder
 inbegripna afgift under namn af så kallad erkänsla.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1869.

Pehr Johnsson
 från Malmöhus län.

N:o 212.

Af Herr **S. Trägårdh**: *Om uppflyttning af lägre elementarläroverket i
 Ystad till fullständigt högre elementarläroverk.*

I öfverensstämmelse med hvad jag inom denna Kammare förliden riksdag
 den 14 Mars nästlidne år yttrade i anledning af Stats-Utskottets Utlåtande N:o 32,
 punkten 12, och under förutsatt återopande af de skäl, hvilka ligga till grund för
 mina motioner N:o 38 vid riksdagen 1865—1866, N:o 180 vid riksdagen 1867 och
 N:o 86 vid riksdagen 1868, samt de vid dessa motioner fogade bilagor, föränlåtes
 jag, fastän för fjerde gången, vördsamt hemställa,